

[Ravn.]

stor udstrækning. Disse ting sammen med en del andre har været skæbnesvangre for sadelmagernes og tapetserernes beskæftigelse.

Under disse omstændigheder har et flertal i udvalget, socialdemokratiets og det radikale venstres repræsentanter, fundet det rimeligt at medtage denne arbejdsløhedskasse under lovforslaget, og på disse to partiers vegne anbefaler jeg det stillede ændringsforslag.

Ud over dette særlige spørgsmål vedrørende Sadelmagernes og Tapetserernes Arbejdsløhedskasse har man i udvalget også berørt mere principielle ting i vor arbejdsløhedskasselovgivning. Man har været lidt inde på spørgsmålet om en udligning mellem kasserne, på spørgsmålet om industriforbund o. s. v., og i betænkningen har mindretallet fremsat nogle bemærkninger om disse ting. Det er imidlertid flertallets opfattelse, at disse problemer må tages op til behandling og finde deres løsning, når den endelige revision af loven skal finde sted. Der er vist ingen, der vil påstå, at vi har den helt ideelle arbejdsløhedskasselovgivning her i landet; der er også efter vor opfattelse flere ting i den, der burde ændres. Når der imidlertid efter henstilling fra dette høje ting i 1953 blev nedsat en kommission til at undersøge disse forhold, finder vi det rimeligt at afvente denne kommissions betænkning. Kommissionen fik to opgaver: dels at se på de særlig vanskeligt stillede kassers forhold, dels at overveje, hvorledes den fremtidige arbejdsløhedsløvgivning skal være. Vi finder det altså rimeligt at afvente kommissionens betænkning.

Venstres og de konservatives repræsentanter i udvalget har endvidere været inde på den tanke — hvad også kommer til udtryk i mindretalsbetænkningen — at man kunne lade Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse forhøje kontingentet og give dem mulighed for at efterbetale det beløb, den mangler for at nå 3,5 pct.s grænsen. Lad mig om dette forslag sige, at det er jo altid en skønssag, hvad man finder rimeligt at påligne i kontingent. Som det blev oplyst under første behandling, beskæftiger vi os med folk, som har en gennemsnitlig årsindtægt på 7 400 kr., folk med betydelig ledighed, i gennemsnit 2 måneder om året,

og folk med store forsørgerbyrder. Vi finder det derfor ikke rimeligt at forlange en kontingentforhøjelse ud over de 5 kr. 30 øre, de i øjeblikket betaler pr. uge.

På denne baggrund finder vi det altså rimeligt at yde dem den håndsækning, som der her stilles forslag om. Vi betragter ikke dette som en løsning af vore arbejdsløhedskasseproblemer, men som en nødvendig lovgivning i en akut situation, og på udvalgsflertallets vegne anbefaler jeg ændringsforslagene og lovforslaget til vedtagelse.

Lorentzen: Vi fra vor side erkender fuldt ud, at Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse hører til de vanskeligst stillede kasser i landet, og at denne kasse har et så stort antal medlemmer, at det vel er ret enestående i hele Europa. Der er i hvert fald sikkert i en del andre lande en opdeling i helt andre faggrupper.

For at der nu ikke skal danne sig en forkert opfattelse af venstres standpunkt i denne sag, vil jeg gerne have lov at sige, at vi var villige til under en eller anden form at hjælpe Arbejdsmændenes Arbejdsløhedskasse, så at den blev i stand til at opfylde sine forpligtelser over for medlemmerne, men vi måtte kræve, at udgangspunktet blev, at kassen var villig til at sætte sit kontingent op til den størrelse, som loven kræver, nemlig de 3,5 pct. Vi var ikke uvillige til at finde en mellemvej, således at kassens medlemmer kunne efterbetale det manglende beløb og staten midlertidigt betragtede det, som om de opfyldte kravet. Det ville denne store kasse imidlertid ikke. Den foretrak at lave obstruction — hvad det var efter vor opfattelse — over for den bestående lovgivning, og den er utvivlsomt herved gået ud fra som givet, at den siddende regering ikke ønskede at komme i konflikt med denne store kasse, med andre ord: den ville ikke påligne medlemmerne en årlig kontingentforhøjelse på ca. 5 kr., eller i alt ca. 1¼ mill. kr., mod til gengæld at få ca. 37 mill. kr. af staten. Den spillede hasard, den tog det høje spil, og det må med sorg erkendes, at det gav bonus.

Jeg tror imidlertid ikke, at jeg bedømmer situationen forkert, når jeg siger, at der hos mange ledere af arbejdsløhedskasser rundt omkring i landet er ikke så lidt